

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

Direcția Generală de Administrare a
Marilor Contribuabili
Serviciul Soluționare Contestații

ANAF

Direcția Generală de Administrare
a Marilor Contribuabili

Str. Lucretiu Patrascanu nr. 10,
Corp A, sector 3, București
Tel: 021 4089450
Fax: 021 4089301
e-mail: contestatii.DGAMC@mfinante.ro

DECIZIA nr. 36/09.05.2018

privind soluționarea contestației depusă de

X SA

înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații

din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili

sub nr. SSC X/29.01.2018

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a fost sesizat de Serviciul Soluționare Contestații X din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, prin adresa nr. X/25.01.2018, înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații sub nr. SSC X/29.01.2018, asupra contestației formulată de SC X SA, cu sediul social în municipiul X, Calea X, nr. X, sector X, înregistrată la Oficiul Registrului Comertului sub nr. X, codul de înregistrare fiscală nr. X, prin reprezentantul legal dnul X, în calitate de Director executiv.

Societatea solicita anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind documentul de însoțire T1, X din 18.10.2017 nr. X/06.11.2017 prin care s-au stabilit în sarcina sa obligații suplimentare de plată în sumă de X lei, reprezentând taxe vamale, penalități aferente taxei vamală, TVA, dobânzi și penalități aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că actul administrativ contestat a fost comunicat societății în data de **06.11.2017**, iar contestația a fost înregistrată la registratura Biroului Vamal X la data de **19.12.2017**, conform ștampilei registraturii aplicată pe contestație, aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin.(1) și art. 272 alin.(3) lit.a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, X SA la data depunerii contestației figurând la poziția nr. X din „Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C. începând cu data de 1

ianuarie 2017 conform criteriilor de selectie prevazute de OPANAF nr. 3609 din 15 decembrie 2016”, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este legal investit să soluționeze contestația formulată de X SA împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind documentul de însoțire T1, X nr. X/06.11.2017.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind documentul de însoțire T1, X din 18.10.2017 nr. X/06.11.2017 emisă în baza Procesului- verbal de control nr. X/06.11.2017, acte administrativ fiscale întocmite de organele vamale din cadrul DGRFP Timisoara – DRV – Biroul Vamal de Frontieră X, prin care solicită anularea sumei de X lei, reprezentând taxe vamale, TVA și accesorii aferente acestora, X SA prezintă următoarele argumente:

SC X SA solicită anularea Deciziei pentru regularizarea situației nr. X/06.11.2017 emisă în baza Procesului verbal de control nr.X/06.11.2017 și restituirea sumei de X lei achitată la data de 07.11.2017.

În data de 06.11.2017, inspectorii vamali din cadrul Biroului Vamal de Frontieră X au încheiat Procesul verbal de control nr. X/06.11.2017, urmare a neconfirmării încheierii unei operațiuni vamale de tranzit derulată la 18.10.2017 pentru care principalul obligat X SA, în calitate de comisionar vamal, a depus la Autoritatea Vamală documentul de însoțire T1 cu MRN X aferent automarfarului cu număr de înmatriculare X cu semiremorca X aparținând firmei de transport X, având domiciliul fiscal în Serbia.

Automarfarul transporta, sub acoperirea documentului de însoțire menționat, o cantitate de 1480 de colete de paste făinoase alimentare (având greutatea de 17.733 kg, valoarea de 5486,8 euro), documentul de însoțire fiind eliberat în tranzit la data de 18.10.2017 de Biroul Vamal de Frontieră X, cu birou de ieșire din Uniunea Europeană – Biroul Vamal de Frontieră X, termenul limită de tranzitare fiind 24.10.2017.

În urma efectuării unui control vamal amănunțit, s-a constatat o cantitate lipsă de 750 colete (8.986,3 kg) din totalul de 1480 colete, în valoare de 2780,47 euro, motiv pentru care actele fiscale de regularizare au fost întocmite în sarcina principalului obligat X SA.

Societatea susține că autoritățile vamale au greșit când au emis DRS nr. X/06.11.2017 în sarcina X SA și solicită reanalizarea situației și în raport de vinovăția transportatorului, care avea obligația de a prezenta marfa intactă și documentele cerute de Biroul Vamal de destinație în termenul prestabilit, cu respectarea măsurilor de identificare luate de autoritățile competente , potrivit art.8 din Convenția privind regimul de tranzit comun.

Având în vedere faptul că transportatorul și-a asumat întreaga răspundere în ceea ce privește integralitatea, corectitudinea documentelor și a traducerilor furnizate, cât și în privința bunei desfășurări a transportului de

marfă (conform Comenzii și Împuternicirii pentru reprezentare vamală), precum și faptul că, potrivit Cap. IV din CMR, transportatorul este răspunzător pentru pierderea totală sau parțială sau pentru avarie, produse între momentul primirii mărfii și cel al eliberării acesteia, cât și pentru întârzierea în eliberare, rezultă că situația litigioasă s-a produs exclusiv din culpa transportatorului X.

Societatea susține că, în baza dispozițiilor art. 115 din Codul Vamal aprobat prin Legea 86/2006 și prin raportare la circumstanțele din prezenta cauză, organele vamale nu au procedat corect luând măsuri doar împotriva principalului obligat X SA, ci ar fi fost mai întemeiată antrenarea răspunderii solidare a transportatorului mărfii.

Neîndeplinirea obligațiilor privind încheierea regimului de tranzit comun aferent Declarației vamale de tranzit T1 cu MRN X nu poate fi reținută în sarcina X SA, întrucât instrucțiunile speciale acordate transportatorului au fost ignorate de prepusul acestuia, iar legea permite autorităților vamale să atragă răspunderea transportatorului având în vedere împrejurările concrete de dispariție a mărfii.

Prin urmare, societatea consideră că Decizia pentru regularizarea situației nr. X/06.11.2017 și Procesul-verbal de control nr. X/06.11.2017 emise de BVF X din cadrul DRV-DGRFP Timișoara, sunt nelegale și netemeinice, solicitând anularea acestora și exonerarea X SA de la plata obligațiilor suplimentare stabilite de controlul vamal, în sumă totală de X lei.

Motivele de drept pe care societatea reclamantă își întemeiază contestația sunt reprezentate de dispozițiile art. 268-270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Codul vamal român aprobat prin Legea 86/2006, Regulamentul vamal aprobat prin HG 707/2006 cu modificările ulterioare, Regulamentul CEE nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, Convenția privind regimul de tranzit comun.

II. Prin Procesul verbal de control nr. X/06.11.2017, în baza căruia a fost emisă Decizia pentru regularizarea situației privind documentul de însoțire T1, X nr. X/06.11.2017, organele vamale au constatat că, în data de 18.10.2017, **X S.A.** a depus, în calitate de principal obligat, declarația vamală de tranzit MRN X pentru tranzitarea unui număr de 1480 de colete de paste făinoase alimentare, în greutate de 17.733 kg, cu o valoare de 5486,8 euro, transportate cu automarfarul înmatriculat cu nr. X, în baza CMR X și facturii comerciale nr. X/11.10.2017.

Organele vamale au constatat că mărfurile au fost prezentate la biroul vamal de destinație, și anume Biroul Vamal de Frontieră X după termenul stabilit de biroul de plecare, cu discrepanțe majore, respectiv cu lipsa a 750 de colete de paste făinoase (8.986,3 kg) din totalul de 1480 de colete, în

valoare de 2780,47 euro, motiv pentru care au procedat la întocmirea actelor fiscale de regularizare în sarcina X SA, în calitate de principal obligat.

Astfel, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. X/06.11.2017 emisă în baza Procesului verbal de control nr. X/06.11.2017 s-au stabilit în sarcina societății contestatoare obligații suplimentare de plată în sumă totală de **X lei**, reprezentând taxe vamale în sumă de **X lei**, TVA în sumă de **X lei**, penalități de întârziere aferente taxelor vamale în sumă de **X lei**, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de **X lei**.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal, actele normative incidente invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de X lei, reprezentând taxe vamale în sumă de X lei, TVA în sumă de X lei și accesorii aferente acestora în sumă de X lei, *cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă, în condițiile în care mărfurile aferente declarației de tranzit MRN nr. X din 18.10.2017 au ajuns la biroul vamal de destinație cu întârziere și cu discrepanțe majore, respectiv cu un număr de 750 de colete lipsă, iar X SA este titularul regimului de tranzit.*

În fapt, în data de 18.10.2017, X SA, în calitate de principal obligat, a depus la Biroul Vamal de Frontieră X, declarația vamală MRN X, pentru tranzitarea unui număr de 1480 colete conținând paste făinoase, în valoare de 5486,8 EUR, transportate cu automarfarul înmatriculat cu nr. X, cu semiremorca X, în baza CMR X și facturii externe nr. X/11.10.2017, biroul vamal de destinație fiind Biroul Vamal de Frontieră X. Automarfarul care a transportat marfa aparține firmei de transport X.

Biroul Vamal de Frontieră X, ca birou de plecare, a acordat termenul de **24.10.2017** pentru închiderea operațiunii de tranzit.

Instituirea de către Direcția Generală a Vămilelor – Direcția Supraveghere și Control Vamal a alertei X/23.10.2017 a avut drept consecință declanșarea, pentru automarfarul care transporta mărfurile, a unui control vamal amănunțit, în urma căruia s-a observat că sigiliul vamal cu seria A nr. 0036695, aplicat de Biroul Vamal de Frontieră X, prezintă urme de violare, în sensul că a fost tăiat cablul sigiliului, după care a fost reintrodus în locașul special destinat, aplicându-se un adeziv cu acțiune rapidă.

De asemenea, în urma controlului amănunțit s-a constatat lipsa unui număr de 750 de colete (8.986,3 kg), în valoare de 2780,47 euro.

Întrucât mărfurile au fost prezentate la biroul vamal de destinație, respectiv Biroul Vamal de Frontieră X, după termenul stabilit de biroul vamal de plecare, respectiv în data de 02.11.2017 (față de data de 24.10.2017

stabilită de Biroul Vamal X) și cu discrepanțe majore, și anume lipsa a 750 kg de colete cu paste făinoase, a luat naștere, în sarcina principalului obligat X SA, o datorie vamală prin nerespectare, motiv pentru care organele vamale au emis Decizia pentru regularizarea situației nr. X/06.11.2017 prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată, în sumă totală de X lei, compusă din taxe vamale, TVA, precum și accesorii ale acestora.

Societatea contestatoare afirmă că situația litigioasă s-a produs exclusiv din culpa transportatorului X, motiv pentru care autoritățile vamale au procedat greșit când au luat măsuri doar împotriva principalului obligat, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. X/06.11.2017, considerând că, în baza Comenzii și Împuternicirii pentru reprezentare vamală încheiate între X SA și X, în calitate de transportator, precum și în baza dispozițiilor art. 115 din Codul vamal aprobat prin Legea 86/2006, se impunea antrenarea răspunderii solidare a transportatorului mărfii.

În drept, speței în cauză îi sunt aplicabile prevederile din Legea 86/2006 privind Codul Vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art.113

(1)Regimul de tranzit permite transportul de la un birou vamal la alt birou vamal al:

a) mărfurilor străine, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială;

(...)

(2)Transportul menționat la alin.(1) se efectuează în următoarele modalități:

a) conform regimului de tranzit;

Art. 114

(1)Regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordanță cu dispozițiile regimului.

(2)Autoritatea vamală descarcă regimul de tranzit când este în măsură să stabilească, pe baza comparării datelor disponibile la biroul vamal de plecare cu cele disponibile la biroul vamal de destinație, că regimul s-a încheiat în mod corect.

Art. 115

(1)Principalul obligat este titularul regimului de tranzit și răspunde pentru:

a)prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de marcare și sigilare adoptate de autoritatea vamală;

b) respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit.

(2) *Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care acceptă mărfurile știind că acestea circulă în regim de tranzit răspunde solidar pentru respectarea obligațiilor prevăzute la alin.(1) lit. a).*”

Conform prevederilor art. 2, lit. b) din OPANAF 1893/2016 pentru aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit unional/comun:

“În aplicarea prezentelor norme, prin termenii de mai jos se înțelege:

*b) **titularul regimului de tranzit - persoana care depune declarația vamală de tranzit unional/comun** sau în numele căreia se depune declarația vamală respectivă;”*

Totodată, o definiție a titularului regimului de tranzit se regăsește și în Convenția privind regimul de tranzit comun, apendicele 1, “Proceduri de tranzit comun”, cap. I, articolul 3, “Definiții”:

Art. 3 Definiții

“În sensul prezentei convenții, se aplică următoarele definiții:

(.....)

*f) **”titular al regimului”** înseamnă **persoana care depune declarația de tranzit** sau în numele căreia se depune declarația respectivă”.*

Art. 233 alin.(1) litera a), alin.(2) și alin.(3) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cuprinde precizări referitoare la obligațiile titularului regimului de tranzit și ale transportatorului mărfurilor care circulă în regim de tranzit unional/comun:

Art. 233

*“(1) **Titularul regimului de tranzit unional are următoarele responsabilități:***

*a) **prezentarea mărfurilor intacte** și a informațiilor solicitate la biroul vamal de destinație **în termenul prevăzut** și cu îndeplinirea măsurilor luate de către autoritățile vamale în vederea asigurării identificării acestora;(...)*

*(2) **Obligațiile titularului regimului sunt îndeplinite și regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regim și informațiile solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinație conform legislației vamale.***

*(3) **Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care le acceptă cunoscând faptul că acestea circulă sub un regim de tranzit unional este, de asemenea, responsabil de a le prezenta intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și de a îndeplini măsurile de identificare luate de către autoritățile vamale.***

Din actele normative invocate se reține că regimul de tranzit permite transportul mărfurilor străine de la un birou vamal la alt birou vamal, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import, cu condiția ca mărfurile plasate sub acest regim să fie prezentate intacte biroului vamal de destinație, în termenul stabilit și cu respectarea măsurilor de marcare și sigilare adoptate de autoritatea vamală.

Pentru a beneficia de această facilitate, titularului regimului de tranzit, respectiv persoana care depune declarația vamală de tranzit unional/comun, care este și principalul obligat, are obligația de a prezenta mărfurile intacte la biroul de destinație în termenul prevăzut de autoritățile vamale și cu respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit.

Astfel, obligațiile titularului de tranzit unional sunt îndeplinite și regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regim sunt prezentate intacte biroului vamal de destinație.

În speța în cauză, declarația vamală de tranzit unional/comun a fost depusă de societatea X SA și, conform celor expuse anterior, înseamnă că această societate este titularul regimului de tranzit.

Faptul că societatea contestată este titularul regimului de tranzit comun reiese și din documentul de însoțire T1 MRN X/18.10.2017, acest lucru fiind înscris la rubrica 50.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale anterior expuse, X SA, în calitate de titular al regimului de tranzit, este răspunzător pentru prezentarea mărfurilor **intacte** și a informațiilor solicitate la biroul vamal de destinație în **termenul prevăzut**.

Întrucât mărfurile acoperite de operațiunea de tranzit unional derulată sub acoperirea documentului de însoțire T1 cu X au fost prezentate cu întârziere la Biroul Vamal de destinație X și cu discrepanțe majore (lipsa a 750 de colete cu paste făinoase), a luat naștere o datorie vamală prin nerespectarea prevederilor art. 79, alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

“Articolul 79 Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

(1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, la scoaterea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respectiv;”

Totodată, art.79, alin. (3), lit. a) din același act normativ mai sus-menționat, precizează că datoria vamală născută urmare a nerespectării

obligațiilor stabilite de legislația vamală, este în sarcina persoanei care avea obligația de a le respecta, în cazul de față X SA, în calitate de principal obligat. Astfel:

“(3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), debitorul este oricare dintre următoarele persoane:

(a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligațiile în cauză;”.

De asemenea, afirmația că plata datoriei vamale, în cazul în care transportatorul prezintă mărfurile la biroul vamal de destinație cu lipsuri, este în sarcina X SA, este confirmată și de prevederile art. 267 din HG707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, care stipulează:

“Art. 267. - Declarația vamală de tranzit vamal constituie titlu de creanță pentru plata datoriei vamale, în cazul în care transportatorul nu prezintă mărfurile la biroul vamal de destinație în termenul stabilit sau le prezintă cu lipsuri ori substituiți.”

Referitor la susținerea contestatarii potrivit căreia autoritățile vamale trebuiau “să atragă răspunderea transportatorului având în vedere împrejurările concrete de dispariție a mărfii”, organul de soluționare a contestației reține că, instituția răspunderii solidare vizează posibilitatea creditorului de a se îndrepta împotriva oricăruia dintre debitorii răspunzători de nerespectarea obligațiilor legale, astfel că nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației afirmația societății potrivit căreia autoritățile vamale trebuiau să atragă răspunderea transportatorului, având în vedere împrejurările concrete de dispariție a mărfii.

Prin urmare, în mod legal organele vamale au încheiat decizia pentru regularizarea situației în sarcina titularului regimului de tranzit, X SA, acesta având posibilitatea de a se adresa instanței judecătorești cu acțiune în regres pentru recuperarea sumelor de la transportatorul mărfurilor.

În același sens sunt și prevederile art.1382 și 1384 alin.(1) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată:

*“Art. 1382 **Răspunderea solidară***

Cei care răspund pentru o faptă prejudiciabilă sunt ținuți solidar la reparație față de cel prejudiciat.

[...]

*Art. 1384 **Dreptul de regres***

(1) *Cel care răspunde pentru fapta altuia se poate întoarce împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, cu excepția cazului în care acesta din urmă nu este răspunzător pentru prejudiciul cauzat”.*

Astfel, referitor la susținerea societății potrivit căreia situația litigioasă s-a produs exclusiv din culpa transportatorului și la solicitarea de antrenare a răspunderii solidare a acestuia, organul de soluționare reține că, potrivit dispozițiilor legale referitoare la regimul vamal de tranzit, titularul regimului de tranzit vamal, respectiv X S.A., este cel care avea obligația de a prezenta la biroul vamal de destinație mărfurile intacte și în termenul stabilit.

Totodată, societatea invocă în cuprinsul contestației prevederile Convenției CMR, însă organul de soluționare reține cu privire la acest aspect faptul că acesta este un act normativ care reglementează relația dintre transportator și proprietarul mărfurilor, nefiindu-i opozabilă autorității vamale.

În concluzie, din situația prezentată și având în vedere reglementările legale incidente speței în cauză, în mod legal, organele vamale au calculat în sarcina X SA obligații suplimentare aferente operațiunii de tranzit încheiate după termenul stabilit de biroul vamal de plecare, cu discrepanțe majore (lipsa a 750 de colete cu paste făinoase), reprezentând taxe vamale în sumă de X lei, penalități aferente taxelor vamale în sumă de X lei, TVA în sumă de X lei și dobânzi și penalități aferente TVA în sumă de X lei, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. X/06.11.2017.

Deoarece în sarcina societății au fost reținute ca datorate debitele principale în sumă totală de X lei, compuse din taxe vamale în sumă de X lei și TVA în sumă de X lei, iar prin contestația formulată nu sunt aduse argumente privind modul de calcul al accesoriilor, aceasta datorează și accesoriile în quantum de X lei, din care penalități aferente taxelor vamale în sumă de X lei și dobânzi și penalități aferente TVA în sumă de X lei, conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”.

Având în vedere cele reținute și în temeiul art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.(a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru suma totală de **X lei**, reprezentând taxe vamale, taxa pe valoarea adăugată și accesorii ale acestora.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor legale invocate, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de SC X SA împotriva Deciziei nr. X/06.11.2017 pentru regularizarea situației privind documentul de însoțire T1, X din 18.10.2017, pentru **suma de X lei**, compusă din: suma de X lei reprezentând TVA, suma de X lei, reprezentând dobânzi și penalități aferente TVA, suma de X lei reprezentând taxe vamale și suma de X lei, reprezentând penalități de întârziere aferente taxelor vamale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul București în termen de 6 luni de la data comunicării.

**Director General
Mirela Călugăreanu**